

Mál nr. 44/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur um orsakatengsl milli líkamstjóns og umferðaróhapps 23. júlí 2020.****Gögn.**

Málskot, móttækið 25.01.2021, ásamt fylgiskjöllum.
Bréf V, dags. 16.02.2021.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins var M fótgangandi á bifreiðastæði aftan við bifreiðina A þegar A. sem hafði verið kyrrstæð, rann aftur á bak og rakst á vinstri hlið M. M leitaði til læknis daginn eftir vegna verkja frá vinstri öxl, hálsi og baki auk einkenna frá mjöðm og vinstra hné. Hinn 3. september 2020 hafði M aftur samband við lækni og lýsti þá bakverkjum sem hefðu ágerst. V hafnaði bótaskyldu vegna atviksins hinn 4. janúar 2021.

Í málskoti krefst M þess að úrskurðað verði um fulla bótaskyldu V vegna umrædds slyss. Fyrirliggjandi sé myndband af atvikinu sem sýni að A hafi rekist á M, sem þó hafi staðið af sér höggið. M byggir því á 1. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar um að eigandi (umráðamaður) ökutækis skuli bæta tjón sem hlýst af notkun þess þó tjónið verði ekki rakið til bilunar, galla eða ógætni ökumanns. M hafi leitað til læknis í kjölfar slyssins og undirliggjandi einkenni, sem hún hafi áður þjáðst af, hefðu ýfst upp auk þess sem hún fyndi fyrir nýjum einkennum vegna umrædds slyss. Erfitt sé að greina hvaða einkenni séu ný og hver gömul en ljóst sé að öll fyrri einkenni M hafi tekið sig upp að nýju. Það eitt og sér sýni fram á orsakatengsl milli slyssins og núverandi ástands M.

Í bréfi V, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, til nefndarinnar kemur fram að félagið telji ekki sýnt af gögnum málsins að öll einkennin sem M reki til atviksins hafi raunverulega getað hlotist af því. Af myndbandi af atvikinu megi ráða að ekki hafi verið um eiginlegt högg að ræða þó hugsanlegt sé að smávægileg snerting hafi átt sér stað. M hafi við skoðun hjá lækni kvartað undan mjög víðtækum verkjum, og sé vandséð hvernig t.a.m. einkenni frá hálsi og baki geti stafað frá umræddu atviki. Sé það því mat félagsins að ekki sé sýnt fram á orsakatengsl milli allra þeirra einkenna sem M lýsi og umrædds atviks og er bótaskyldu því hafnað.

Álit.

Af myndbandi sem liggur fyrir nefndinni má ráða að einhver snerting hafi orðið þegar A rann lítillga aftur á bak og á M sem var að gangi aftan við hana, og er því nægilega sýnt fram á að atvik hafi verið með þeim hætti sem M og ökumaður A lýsa. Hins vegar má einnig ráða af myndabandinu að um vægt högg hafi verið að ræða og er þörf frekari gagna til að sýna fram á orsakatengsl milli þess og þeirra einkenna sem M býr við í dag. Læknisfræðileg gögn málsins eru fremur takmörkuð, og segir í læknisvottorði, dags. 21. september 2020, að aðeins sé óljóst hvað af áverkum sé nýtt og hvað gamalt en að eldri einkenni hafi að sögn M öll ýfst upp. Einkenni þau sem M lýsir í kjölfar atviksins eru töluvert víðfeðm og kemur fram í áðurnefndu læknisvottorði að í kjölfar þess hafi hún fundið fyrir einkennum frá vinstri öxl, hálsi, baki, báðum mjöðmum og vinstra hné. Þá kemur fram að M hafi sögu um hryggskekkju, þekktan fyrri áverka á vinstri öxl og olnboga, og sögu um einkenni frá vinstra hné. Ekki liggja þó fyrir ítarlegri læknisfræðilegri gögn um einkenni eða ástand M fyrir umrætt atvik eða frekara mat á orsakatengslum atviksins og einkenna hennar. Með hliðsjón af framangreindu verður ekki fallist á að sýnt hafi verið fram á orsakatengsl milli umrædds atviks og einkenna M og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 9. mars 2021.
Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.